

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

6. september 2012*

»Annullationsøgsmål — forordning (EU, Euratom) nr. 617/2010 — indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union — valg af retsgrundlag — artikel 337 TEUF og 187 TEA — artikel 194 TEUF«

I sag C-490/10,

angående et annullationsøgsmål i henhold til artikel 263 TEUF, anlagt den 8. oktober 2010,

Europa-Parlamentet ved M. Gómez-Leal, J. Rodrigues og L. Visaggio, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Rådet for Den Europæiske Union ved M. Simm og A. Lo Monaco, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

støttet af:

Den Franske Republik ved G. de Bergues og A. Adam, som befuldmægtigede,

Europa-Kommissionen ved P. Oliver og O. Beynet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

intervenienter,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne U. Löhmus, A. Rosas, A. Ó Caoimh (refererende dommer) og C.G. Fernlund,

generaladvokat: P. Mengozzi

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

* Processprog: fransk.

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 18. april 2012,
afsagt følgende

Dom

- 1 I sin stævning har Europa-Parlamentet nedlagt påstand om dels annullation af Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 617/2010 af 24. juni 2010 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union og om ophævelse af forordning (EF) nr. 736/96 (EUT L 180, s. 7, herefter »den anfægtede forordning«), dels om, at dens virkninger opretholdes, indtil der vedtages en ny afgørelse, såfremt denne forordning annulleres.

Retsforskrifter

- 2 1.-5., 7., 8., 11. og 15. betragtning til den anfægtede forordning har følgende ordlyd:
 - »(1) For at Kommissionen kan udføre sine opgaver på energiområdet, er det afgørende at få tegnet et samlet billede af udviklingen i investeringerne i energiinfrastrukturen i Unionen. Tilgængelige, regelmæssige og ajourførte data og oplysninger bør sætte Kommissionen i stand til at foretage de fornødne sammenligninger og evalueringer og foreslå relevante foranstaltninger på grundlag af korrekte tal og analyser, især vedrørende den fremtidige balance mellem udbud af og efterspørgsel efter energi.
 - (2) Energimæssigt har situationen i og uden for Unionen ændret sig væsentligt i de senere år, hvilket betyder, at investeringer i energiinfrastruktur er blevet helt centrale for at sikre Unionens energiforsyninger samt for, at det indre marked kan fungere, og at Unionen kan gennemføre den overgang til et lavkulstofenergisystem, som den har påbegyndt.
 - (3) Den nye energisituation kræver betydelige investeringer i alle infrastrukturformer i alle energisektorer og i udvikling af nye typer infrastruktur og nye teknologier, der vinder udbredelse på markedet. Med liberaliseringen af energisektoren og den fortsatte integration af det indre marked får de økonomiske operatører en mere fremtrædende rolle i investeringsammenhæng. Samtidig vil de nye politikkers krav, som f.eks. mål, der har indvirkning på brugen af forskellige brændsler og brændstoffer, ændre på medlemsstaternes politikker for etablering af ny og/eller mere moderne energiinfrastruktur.
 - (4) I den forbindelse bør investeringer i energiinfrastruktur i Unionen få større opmærksomhed, især med henblik på at forebygge problemer, fremme bedste praksis og opnå større gennemsigtighed med hensyn til den fremtidige udvikling af Unionens energisystemer.
 - (5) Kommissionen og især dens markedsobservatorium for energi bør derfor råde over nøjagtige data og oplysninger om investeringsprojekter, herunder nedlæggelse af infrastrukturer, i de vigtigste dele af Unionens energisystem.
- [...]
- (7) Ifølge artikel 41 [TEA] og 42 [TEA] har virksomhederne pligt til at give meddelelse om deres investeringsprojekter. Det er påkrævet at supplere sådanne oplysninger med regelmæssige indberetninger om gennemførelsen af investeringsprojekter. Sådanne supplerende indberetninger berører ikke [...] artikel 41 [TEA] – 44 [TEA].

(8) For at Kommissionen kan danne sig et sammenhængende billede af den fremtidige udvikling i hele Unionens energisystem, kræves der harmoniserede rammer for indberetning om investeringsprojekter, som bygger på ajourførte kategorier af, hvilke officielle data og oplysninger medlemsstaterne skal indsende.

[...]

(11) For at undgå uforholdsmæssigt store administrative byrder og minimere omkostningerne for medlemsstaterne og virksomhederne, især små og mellemstore virksomheder, bør denne forordning give mulighed for at fritage medlemsstater og virksomheder for indberetningspligten, hvis Kommissionen modtager tilsvarende oplysninger i medfør af energisektorspecifikke retsakter, der er vedtaget af EU-institutionerne, og hvis mål er konkurrencebaserede energimarkeder i Unionen, et bæredygtigt europæisk energisystem og sikre energiforsyninger til Unionen. Ethvert dobbeltarbejde i forbindelse med indberetningskravene i tredje lovgivningspakke vedrørende det indre marked for elektricitet og naturgas bør således undgås.

[...]

(15) Kommissionen og især dens markedsobservatorium for energi bør regelmæssigt foretage en tværsektoriel analyse af udviklingen i Unionens energisystems struktur og dets udsigter og, hvor det er relevant, en mere fokuseret analyse af bestemte aspekter af energisystemet. Især bør analysen medvirke til at påpege eventuelle infrastruktur- og investeringsmangler for derved at opretholde balancen mellem energiudbud og energiefterspørgsel. Denne analyse bør også bidrage til drøftelserne på EU-plan om energiinfrastrukturer og bør derfor fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg samt stilles til rådighed for interesserede parter.«

3 Den anfægtede forordnings artikel 1 med overskriften »Genstand og anvendelsesområde« bestemmer:

»1. I denne forordning fastsættes ensartede rammer for indberetning til Kommissionen af data og oplysninger om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i sektorerne for olie, naturgas, elektricitet, herunder elektricitet fra vedvarende kilder, biobrændsler og biobrændstoffer samt investeringsprojekter vedrørende opsamling og lagring af CO², der produceres i disse sektorer.

2. Forordningen anvendes på de i bilaget anførte typer investeringsprojekter, hvor anlægs- eller nedlæggelsesarbejdet er påbegyndt, eller hvor der er truffet en endelig beslutning om investering.

[...]«

4 Forordningens artikel 2 med overskriften »Definitioner« angiver bl.a., at der i henhold til forordningen forstås ved:

»10) »energikilder«:

- i) primære energikilder såsom olie, naturgas og kul
- ii) omdannede energikilder såsom elektricitet
- iii) energi fra vedvarende kilder, herunder vandkraft, biomasse-, biogas-, vind-, sol-, tidevands- og bølgeenergi samt geotermisk energi, og
- iv) energiprodukter såsom raffinerede olieprodukter, biobrændsler og biobrændstoffer«.

5 Forordningens artikel 3 med overskriften »Indberetning af data« bestemmer:

»1. Medlemsstaterne eller de enheder, de bemyndiger dertil, indsamler fra den 1. januar 2011 og derefter hvert andet år alle de i denne forordning krævede data og oplysninger, uden at indsamlings- og indberetningsbyrden dog gøres uforholdsmæssigt stor.

De indberetter de data og relevante projektoplysninger, som er fastsat i denne forordning, til Kommissionen i 2011, som er det første indberetningsår, og derefter hvert andet år.[...]

[...]

2. Medlemsstaterne og deres bemyndigede enheder er fritaget for pligterne i stk. 1, såfremt, og i det omfang, det ifølge den energisektorspecifikke EU-lovgivning eller Euratomtraktaten forholder sig sådan, at

- a) medlemsstaten eller dens bemyndigede enhed allerede har indberettet data eller oplysninger til Kommissionen, som svarer til kravene i denne forordning, og har oplyst indberetningsdatoen og den pågældende specifikke retsakt eller
- b) det er pålagt et specifikt organ at udarbejde en flerårig investeringsplan for energiinfrastruktur på EU-plan, og det med dette for øje indsamler data og oplysninger, som svarer til kravene i denne forordning. I dette tilfælde og med henblik på denne forordning indberetter det specifikke organ alle relevante data og oplysninger til Kommissionen.«

6 Forordningens artikel 4 med overskriften »Datakilder« bestemmer:

»De pågældende virksomheder indberetter inden den 1. juni i hvert indberetningsår de i artikel 3 omhandlede data eller oplysninger til de medlemsstater, på hvis område de planlægger at gennemføre investeringsprojekter, eller til den af medlemsstaten bemyndigede enhed. [...]

Første afsnit finder ikke anvendelse på virksomhederne, hvis den pågældende medlemsstat beslutter at anvende andre midler til at give Kommissionen de i artikel 3 omhandlede data eller oplysninger.«

7 Den anfægtede forordnings artikel 5 med overskriften »Indberetningernes indhold« bestemmer:

»1. Hvad angår de i bilaget anførte typer investeringsprojekter skal den i artikel 3 omhandlede indberetning indeholde følgende, hvor det er relevant:

- a) omfanget af den kapacitet, der er planlagt eller under anlæg
- b) type og vigtigste kendetegn for infrastruktur eller kapacitet, der er planlagt eller under anlæg, herunder i givet fald placering af grænseoverskridende transmissionsprojekter
- c) forventet år for idriftsættelse
- d) benyttet type energikilde
- e) anlæg, der kan håndtere forsyningssikkerhedskriser, såsom udstyr, der tillader vending af strømningretningen eller brændselsskift, og
- f) udstyr til CO₂-opsamling eller eftermontering til CO₂-opsamling og -lagring.

2. Hvad angår planlagt nedlæggelse af kapacitet skal den i artikel 3 omhandlede indberetning indeholde følgende:

- a) den pågældende infrastrukturens art og kapacitet og
- b) forventet år for nedlæggelse.

3. I indberetninger efter artikel 3 skal der om nødvendigt angives de samlede tal for den installerede produktions-, transmissions- og oplagringskapacitet, der foreligger ved det pågældende indberetningsårs begyndelse, eller hvis funktion er afbrudt for en periode på over tre år.

Medlemsstaterne, deres bemyndigede enheder eller det specifikke organ omhandlet i artikel 3, stk. 2, litra b), kan i deres indberetninger tilføje relevante bemærkninger såsom bemærkninger vedrørende forsinkelser af investeringsprojekter eller hindringer for gennemførelsen af dem.«

8. Forordningens artikel 6 med overskriften »Datakvalitet og offentliggørelse af data« fastslår følgende:

»1. Medlemsstaterne, deres bemyndigede enheder eller, hvis det er relevant, de specifikke organer skal bestræbe sig på at sikre kvaliteten, relevansen, nøjagtigheden, utvetydigheden, aktualiteten og den indbyrdes overensstemmelse af de data og oplysninger, de indberetter til Kommissionen.

For så vidt angår specifikke organer kan de data og oplysninger, de indberetter, ledsages af passende bemærkninger fra medlemsstaterne.

2. Kommissionen kan offentliggøre data og oplysninger, den har modtaget i medfør af denne forordning, særlig analyserne i artikel 10, stk. 3, hvis offentliggørelsen sker i aggregeret form, således at der ikke afsløres eller kan udledes oplysninger om de enkelte virksomheder og anlæg.

3. Medlemsstaterne, Kommissionen eller deres bemyndigede enheder skal hver især beskytte fortroligheden af de forretningsmæssigt følsomme data og oplysninger, de råder over.«

9. Den anfægtede forordnings artikel 7 fastslår, at Kommissionen inden for de rammer, der er fastlagt i forordningen, senest den 31. oktober 2010 vedtager de bestemmelser, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning vedrørende form og andre tekniske enkeltheder ved indberetning af de i artikel 3 og 5 omhandlede data og oplysninger i samme forordning.

10. Den anfægtede forordnings artikel 8 med overskriften »Databehandling« bestemmer:

»Kommissionen er ansvarlig for at udvikle, hoste, forvalte og vedligeholde de it-ressourcer, der er nødvendige for at modtage, opbevare og foretage enhver behandling af de data og oplysninger om energiinfrastruktur, som indberettes til Kommissionen i medfør af denne forordning.«

11. Forordningens artikel 9 med overskriften »Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af oplysninger« bestemmer følgende:

»Denne forordning berører ikke EU-retten og berører navnlig ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger som fastsat i direktiv 95/46/EF, og heller ikke de forpligtelser, som EU-institutionerne og -organerne i medfør af forordning (EF) nr. 45/2001 skal overholde ved behandling af personoplysninger som led i udøvelsen af deres hverv.«

12 Forordningens artikel 10 med overskriften »Overvågning og rapportering« bestemmer i stk. 1:

»På grundlag af de indberettede data og oplysninger og eventuelle andre datakilder, herunder data indkøbt af Kommissionen, og under hensyntagen til de relevante analyser såsom de flerårige netudviklingsplaner for gas og elektricitet, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og offentliggør hvert andet år en tværsektoriel analyse af udviklingen i Unionens energisystems struktur og dets udsigter. Denne analyse har især til formål

- a) at konstatere, hvor der i fremtiden kan opstå huller mellem det energiudbud og den energiefterspørgsel, der har betydning set ud fra et EU-energi politisk synspunkt
- b) at påpege hindringer for investeringer og fremme bedste praksis for at overvinde dem
- c) at øge gennemsigtigheden for markedsaktørerne og potentielle nye markedsaktører.

Kommissionen kan ligeledes på grundlag af disse data og oplysninger foretage enhver specifik analyse, der anses for påkrævet eller hensigtsmæssig.«

13 I henhold til den anfægtede forordnings artikel 13 træder forordningen i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*, offentliggjort den 15. juli 2010.

14 Forordningens bilag med overskriften »Investeringsprojekter« bestemmer bl.a.:

»3. Elektricitet

3.1. Produktion

- Termiske kraftværker og kernekraftværker (generatorer med en effekt på 100 MWe eller derover)

[...]«

Tvistens baggrund

15 Den 17. juli 2009 forelagde Kommissionen Rådet et forslag til en forordning, til erstatning af Rådets forordning (EF) nr. 736/96 af 22. april 1996 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter af interesse for Fællesskabet inden for olie-, naturgas- og elektricitetssektorerne (EFT L 102, s. 1). Retsgrundlaget for dette forslag var artikel 284 EF og artikel 187 TEA. Selv om disse bestemmelser ikke foreskriver Parlamentets medvirken i beslutningsproceduren, besluttede Rådet at høre Parlamentet, ligesom Rådet også havde gjort i forbindelse med vedtagelsen af forordning nr. 736/96.

16 Efter Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 opfordrede formanden for Europa-Parlamentets Udvalg om Industri, Forskning og Energi ved skrivelse af 8. december 2009 kommissæren for energiområdet til på ny at undersøge valget af retsgrundlag for dette forslag, således at forslaget herefter skulle vedtages på grundlag af artikel 194 TEUF. Kommissæren svarede, at artikel 284 EF, nu artikel 337 TEUF, og artikel 187 TEA, der ikke var blevet berørt af Lissabontraktaten, fortsat udgjorde det retsgrundlag, der skal anvendes vedrørende indberetning af oplysninger.

17 Den 25. februar 2010 vedtog Parlamentet en beslutning med udtalelse om nævnte forslag, og det første ændringsforslag havde til formål at sætte artikel 194, stk. 1 og 2, TEUF i stedet for artikel 334 TEUF og artikel 187 TEA som retsgrundlag.

- 18 Rådet ændrede ikke forslaget til forordning på dette punkt og vedtog den 24. juni 2010 den anfægtede forordning på grundlag af artikel 337 TEUF og artikel 187 TEA.
- 19 Idet Parlamentet er af den opfattelse, at den anfægtede forordning alene burde have været vedtaget på grundlag af artikel 194, stk. 1 og 2, TEUF, har Parlamentet anlagt dette annulationsøgsmål.

Parternes påstande

- 20 Parlamentet har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede forordning annulleres.
 - Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 21 Rådet har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.
 - Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 22 Ved kendelse af 5. april 2011 har Domstolens præsident givet Den Franske Republik og Kommissionen tilladelse til at intervenere til støtte for Rådets påstande.

Om søgsmålet

Parternes argumenter

- 23 Parlamentet har fremsat et enkelt annullationsanbringende, hvorefter valget af retsgrundlag for den anfægtede forordning er forkert, for så vidt som den fejlagtigt blev vedtaget på grundlag af artikel 337 TEUF, selv om EU-lovgiver har de nødvendige beføjelser hertil i medfør af artikel 194, stk. 2, TEUF. Denne fejl bør føre til annullation af forordningen, eftersom Parlamentet alene har kunnet deltage i vedtagelsen ved simpel høring, selv om det i overensstemmelse med førnævnte bestemmelse skulle have været den almindelige lovgivningsprocedure, der blev fulgt.
- 24 Efter Parlamentets opfattelse er den anfægtede forordnings hovedformål at bidrage til Unionens politik på energiområdet, der er opregnet i artikel 194, stk. 1, TEUF, navnlig hvad angår energiforsyningsikkerheden.
- 25 Med hensyn til forordningens indhold har Parlamentet gjort gældende, at det fremgår af artikel 10, stk. 1, at Kommissionen har til opgave på grundlag af de i henhold til forordningen indberettede oplysninger regelmæssigt at udarbejde en tværsektoriel analyse af udviklingen i Unionens energisystems struktur og dets udsigter med det formål bl.a. at konstatere, hvor der i fremtiden kan opstå huller mellem det energiudbud og den energiefterspørgsel, der har betydning set ud fra et EU-energipolitisk synspunkt, og at øge gennemsigtigheden for energimarkedsaktørerne og potentielle nye aktører. Markedets funktion, energiforsyningsikkerheden og energieffektiviteten er imidlertid blandt de formål, der er nævnt i artikel 194, stk. 1, TEUF. Indsamlingen af oplysninger i medfør af samme forordning udgør kun et værktøj til gennemførelsen af dets formål.
- 26 Parlamentet bestrider ikke den omstændighed, at det er muligt at anvende artikel 337 TEUF som generelt retsgrundlag for så vidt angår foranstaltninger vedrørende indsamlingen af oplysninger. Under henvisning til dom af 6. juli 1982, Frankrig m.fl. mod Kommissionen (forenede sager 188/90-190/80, Sml. s. 2545), såvel som til dom af 9. november 1995, Tyskland mod Rådet (sag

C-426/93, Sml. I, s. 3723), har Parlamentet imidlertid gjort gældende, at når en sådan indsamling specifikt opfylder de særlige målsætninger for en af Unionens politikker, må et sådant generelt retsgrundlag vige for det særlige retsgrundlag, som svarer til disse målsætninger.

- 27 Selv hvis det antages, at artikel 337 TEUF lovligt kan anvendes i dette tilfælde på lige fod med artikel 194, stk. 2, TEUF, er Parlamentet, under henvisning til dom af 11. juni 1991, Kommissionen mod Rådet (sag C-300/89, Sml. I, s. 2867, præmis 20), under alle omstændigheder af den opfattelse, at dette sidstnævnte retsgrundlag i overensstemmelse med Domstolens praksis skal have forrang for det førstnævnte, eftersom det i højere grad inddrager Parlamentet i vedtagelsen af den pågældende retsakt.
- 28 Angående den supplerende anvendelse af artikel 187 TEA har Parlamentet gjort gældende, at en sådan anvendelse ikke var nødvendig. Til forskel fra artikel 40 TEA er mekanismen med indsamling af oplysninger, der blev indført ved den anfægtede forordning, ikke omfattet af formålet om at fremme eller koordinere investeringer på det nukleare område. I overensstemmelse med forordningens artikel 3, stk. 2, er indberetning af data vedrørende den nukleare sektor således kun nødvendig i tilfælde, hvor disse oplysninger ikke allerede har været indberettet til Kommissionen i henhold til Euratomtraktaten. Forordningen vedrører således ikke vedtagelsen af foranstaltninger, som er specifikt beregnet på udviklingen af den nukleare sektor.
- 29 Under alle omstændigheder og selv hvis det antages, at anvendelsen af artikel 187 TEA var påkrævet under henvisning til den anfægtede forordnings formål og indhold, er Parlamentet af den opfattelse, at en samtidig anvendelse af artikel 187 TEA og artikel 194, stk. 2, TEUF ville have været mulig, da de to bestemmelser ikke i processuel henseende er uforenelige. I henhold til dom af 6. november 2008, Parlamentet mod Rådet (sag C-155/07, Sml. I, s. 8103, præmis 79), ville den almindelige lovgivningsprocedure således skulle have fundet anvendelse, da artikel 194, stk. 2, TEUF foreskriver en mere omfattende deltagelse fra Parlamentets side. Den fejl, som Rådet har begået i den forbindelse, ville således have været af rent formel karakter, for så vidt som fejlen ikke ville have påvirket valget af den anvendelige beslutningsprocedure.
- 30 Endelig har Parlamentet anført, at den, såfremt Domstolen annullerer den anfægtede forordning, ikke modsætter sig, at Domstolen opretholder forordningens virkninger i overensstemmelse med artikel 264, stk. 2 TEUF, eftersom Parlamentet hverken er uenige i det formål, forordningen forfølger, eller de midler, der er fastsat med henblik på opnåelsen heraf, som helhed betragtet.
- 31 Rådet har, støttet af Den Franske Republik og af Kommissionen, bestridt påstanden om, at den anfægtede forordning har til formål at sikre opfyldelsen af Unionens energipolitiske målsætninger. Det fremgår nemlig af artikel 1, stk. 1, at forordningen har til formål at fastsætte ensartede rammer for indberetning til Kommissionen af data og oplysninger om investeringsprojekter i energiinfrastruktur. Forordningens formål er ligeledes at give Kommissionen regelmæssig adgang til ajourførte data, i det omfang adgangen til pålidelige oplysninger er væsentligt for udførelsen af dens opgaver. Parlamentet forveksler i denne henseende den anfægtede forordnings formål med det mål, der senere vil blive forfulgt med de foranstaltninger, som eventuelt vil blive forslået af Kommissionen på baggrund af analysen af de indsamlede oplysninger. Formålet med disse fremtidige forslag er ikke et objektivi element med henblik på valget af forordningens retsgrundlag.
- 32 Kommissionen har i denne henseende bemærket, at en indsamling af oplysninger om investeringer i energiinfrastrukturer ikke direkte kan bidrage til gennemførelsen af de energipolitiske målsætninger og forsyningsikkerheden i Unionen. Hertil er langt mere omfattende foranstaltninger nødvendige, såsom bl.a. tilrettelæggelsen af investeringer i visse infrastrukturer, skabelsen af finansieringskilder eller oprettelsen af et tillidsvækkende system for disse investeringer.

- 33 For så vidt angår indholdet af den anfægtede forordning er Rådet af den opfattelse, at det klart fremgår af forordningens artikel 3-10, at indberetningen af oplysninger er dens eneste genstand, idet forordningen pålægger medlemsstaterne og virksomhederne at indsamle de påkrævede data og at indberette dem til Kommissionen i aggregeret form. Navnlig definerer forordningens artikel 10 de opgaver, der specifikt er overdraget Kommissionen, såvel som betingelserne for anvendelsen og udbredelsen af disse data.
- 34 Efter Kommissionens opfattelse kræver anvendelsen af artikel 337 TEUF, at tre betingelser skal være opfyldt, nemlig at der skal gælde en pligt til at indberette oplysninger til Kommissionen, at Rådet skal have fastsat begrænsninger og betingelser, samt at oplysningerne er nødvendige med henblik på gennemførelsen af opgaver, der er overdraget Kommissionen. I lyset af den anfægtede forordnings artikel 3 og 4 er den første betingelse helt klart opfyldt. Den anden betingelse er ligeledes opfyldt, da forordningens artikel 5-9 fastsætter begrænsninger for så vidt angår den omhandlede type oplysninger, såvel som offentliggørelsen og behandlingen af data, mens forordningens artikel 10 definerer de specifikke opgaver, der er overdraget Kommissionen, såvel som betingelserne for dens anvendelse og udbredelse af disse data. Rådet har tilføjet, at de oplysninger, som Kommissionen kan anmode om, skal være nødvendige for udførelsen af dens opgaver, hvilke er anført særligt i samme forordnings artikel 10 og mere generelt i artikel 17 TEU.
- 35 Rådet har bemærket, at Domstolen allerede i præmis 19 i dommen i sagen Tyskland mod Rådet har fastslået, at artikel 337 TEUF udgør det korrekte retsgrundlag for Kommissionens indsamling af oplysninger, eftersom bestemmelsen tildeler Kommissionen en almindelig kompetence til at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på gennemførelsen af dens opgaver.
- 36 Rådet og Den Franske Republik har bestridt argumentet om, at artikel 337 TEUF skal lades ude af betragtning, når indsamlingen af oplysninger knytter sig til en af Unionens politikker. Den omstændighed, at en retsakt angår energiområdet, er nemlig ikke nok til, at artikel 194 TEUF er anvendelig. Selv om den anfægtede forordning i dette tilfælde således kan henføres til energiområdet, står det alligevel fast, at dens indvirkninger på energipolitikken i Unionen kun bliver indirekte og accessoriske i forhold til forordningens hovedformål.
- 37 Ifølge Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen fører den af Parlamentet anlagte fortolkning til, at den effektive virkning af artikel 337 TEUF afskaffes, da denne bestemmelse i henhold til princippet om tildelte kompetencer kun finder anvendelse, såfremt Unionen har kompetence.
- 38 Rådet har understreget, at muligheden for, at andre bestemmelser i EUF-traktaten fortsat kan finde anvendelse på energiområdet til trods for, at der i denne traktat er indføjet et retsgrundlag for energipolitikken, er forudset i artikel 194 TEUF selv, idet den finder anvendelse, »uden at anvendelsen af andre bestemmelser i traktaten berøres herved«. Dette er tilfældet ikke blot for artikel 337 TEUF hvad angår Kommissionens indsamling af oplysninger, men ligeledes og bl.a. artikel 122 TEUF, som bemyndiger Rådet til at vedtage egnede foranstaltninger i tilfælde af forsyningskrise med hensyn til produkter på energiområdet, såvel som artikel 170 TEUF, som omhandler udviklingen af transeuropæiske net på energiinfrastrukturområdet, og artikel 338 TEUF angående statistikker.
- 39 Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen er af den opfattelse, at artikel 337 TEUF og 338 TEUF, som findes blandt EUF-traktatens almindelige og afsluttende bestemmelser, er af generel karakter, for så vidt som de finder anvendelse på alle Unionens kompetenceområder. Disse bestemmelser bør følgelig opfattes som mere specifikke med hensyn til deres formål, idet de henholdsvis sigter på udarbejdelse af statistikker og Kommissionens ret til oplysninger end alle andre bestemmelser i denne traktat, der vedrører en sektorpolitik. Fortolkningen af dommen i sagen Tyskland mod Rådet, som Parlamentet har henholdt sig til, er således fejlagtig.

- 40 Rådet og Kommissionen har i den forbindelse understreget, at hvis de oplysninger, der indsamles på grundlag af den anfægtede forordning, vedrører energiinfrastrukturerne, kan de anvendes af Kommissionen i overensstemmelse med forordningens artikel 10, stk. 1, ikke blot inden for rammerne af energipolitikken, men ligeledes til fordel for alle dens politikker, såsom udviklingen af transeuropæiske net på energiinfrastrukturområdet, konkurrence, etableringsfrihed, fri udveksling af tjenesteydelser eller frie kapitalbevægelser.
- 41 Rådet, som på dette punkt ligeledes støttes af Den Franske Republik og af Kommissionen, er af den opfattelse, at anvendelsen af artikel 187 TEA som yderligere retsgrundlag for den anfægtede forordning også er berettiget, eftersom kernekraftanlæggene falder ind under denne forordnings anvendelsesområde. Mens artikel 41 TEA forpligter virksomhederne til at give Kommissionen meddelelse om deres projekter, for at den kan vurdere hvert projekt individuelt, er det artikel 187 TEA, der udgør retsgrundlaget for Kommissionens beføjelse til at anmode om de oplysninger, som den anser for nødvendige for at udføre alle dens opgaver. De i artikel 337 TEUF og artikel 187 TEA fastsatte procedurer er således overensstemmende, og kombinationen af de to bestemmelser griber ikke ind i Parlamentets prærogativer.
- 42 Rådet har tilføjet, at en institutions større eller mindre deltagelse i udformningen af en retsakt ikke er afgørende for valget af retsgrundlag, hvilket udelukkende skal begrundes i retsaktens formål og indhold. Den fulgte procedure for at vedtage en given retsakt er en følge af det valgte retsgrundlag og ikke omvendt.
- 43 Subsidiært har Rådet anmodet om, at såfremt Domstolen beslutter at annullere den anfægtede forordning, bør dens virkninger opretholdes, indtil der vedtages en ny retsakt.

Domstolens bemærkninger

- 44 Det fremgår af fast retspraksis, at valg af retsgrundlag for en EU-retsakt skal foretages på grundlag af objektive forhold, herunder bl.a. retsaktens formål og indhold, som gør det muligt at foretage en domstolskontrol, og ikke på grundlag af det retsgrundlag, som er anvendt ved vedtagelsen af andre EU-retsakter, der eventuelt har lignende kendetegn. Når der i traktaten findes en mere specifik bestemmelse, som kan udgøre retsgrundlaget for den omhandlede retsakt, skal retsakten vedtages på grundlag af denne bestemmelse (jf. dommen i sagen Parlamentet mod Rådet, præmis 34 og den deri nævnte retspraksis).
- 45 Hvis en gennemgang af en foranstaltning viser, at den har to formål, eller at den består af to led, og det ene af disse formål eller led kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal retsakten have et enkelt retsgrundlag, nemlig det, der kræves i henhold til det primære eller fremherskende formål eller led (jf. dommen i sagen Parlamentet mod Rådet, præmis 35 og den deri nævnte retspraksis).
- 46 Hvad angår en foranstaltning, der samtidig forfølger flere formål, eller som har flere led, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, har Domstolen fastslået, at når forskellige bestemmelser i traktaten således finder anvendelse, skal en sådan foranstaltning vedtages med de dertil svarende forskellige retsgrundlag (jf. dommen i sagen Parlamentet mod Rådet, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).
- 47 Domstolen har imidlertid allerede fastslået, at anvendelse af et dobbelt retsgrundlag er udelukket, når de procedurer, der er fastlagt i de respektive hjemmelsbestemmelser, er uforenelige (jf. dommen i sagen Parlamentet mod Rådet, præmis 37 og den deri nævnte retspraksis).

- 48 For at kunne vurdere, om sagsøgeren kan gives medhold, skal den anfægtede forordnings formål såvel som indhold således først undersøges, for herefter at kunne afgøre, om forordningen, således som Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen har gjort gældende, er vedtaget lovligt på grundlag af artikel 337 TEUF i stedet for artikel 194, stk. 2, TEUF, således som Parlamentet har henvist til som det korrekte retsgrundlag, for til sidst at undersøge, om den supplerende anvendelse af artikel 187 TEA også var påkrævet, hvilket Parlamentet ligeledes har bestridt.

Om den anfægtede forordnings formål

- 49 Første betragtning til den anfægtede forordning fastslår, at forordningen har til formål at forsyne Kommissionen med præcise oplysninger om udviklingen i energiinfrastrukturen i Unionen, for at den kan udføre de opgaver, som er overdraget den på energiområdet, idet den træffer alle relevante foranstaltninger vedrørende den fremtidige balance mellem udbud af og efterspørgsel efter energi.
- 50 2.-5. og 8.-15. betragtning til den anfægtede forordning præciserer i den henseende, at forordningens formål således er at give Kommissionen mulighed for at foretage en analyse af udviklingen i strukturen i Unionens energisystem og dets udsigter som helhed, for bl.a. at påpege eventuelle infrastruktur- og investeringsmangler for derved at opretholde balancen mellem udbud og efterspørgsel og dermed sikre det indre markeds effektive funktion, den videre integration heraf, Unionens energiforsyning – bl.a. gennem større gennemsigtighed hvad angår den fremtidige udvikling af Unionens energisystemer – og fremme af energieffektivitet og energibesparelser, navnlig ved at sikre overgangen til et energisystem med lave CO₂-emissioner og ved udvikling af nye teknologier.
- 51 I øvrigt har Kommissionen i betragtningerne til den anfægtede forordning, der er nævnt i forslaget til Rådets forordning om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Fællesskabet og om ophævelse af forordning (EF) nr. 736/96 (KOM(2009) 361 endelig) vedrørende begrundelsen og formålene for dens forslag, understreget, at disse skal ses i sammenhæng med den nye energipolitik, idet den navnlig har til hensigt at sikre forsyningsikkerheden og at afbøde klimaændringer.
- 52 Det følger klart heraf, at selv om formålet med den anfægtede forordning, således som Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen har anført, er indsamling af oplysninger, er dette indført ved denne forordning, for at Unionen kan nå visse mål, som er blevet udpeget for den på energiområdet.

Om den anfægtede forordnings indhold

- 53 Det skal indledningsvis bemærkes, at flere bestemmelser i den anfægtede forordning isoleret betragtet ikke i sig selv fremtræder forbundet med gennemførelsen af målsætningerne for Unionens politik på energiområdet.
- 54 Dette er tilfældet for så vidt angår den anfægtede forordnings artikel 4, der begrænser sig til at identificere kilderne til de oplysninger, som skal indberettes til Kommissionen, nemlig de virksomheder der planlægger at gennemføre investeringsprojekter i energiinfrastrukturer, ligesom forordningens artikel 8 og 9, som henholdsvis omhandler Kommissionens behandling af disse data og beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af oplysninger. Det samme gælder for forordningens artikel 7, som vedrører Kommissionens vedtagelse af foranstaltninger til gennemførelse af samme forordning. Sådanne generelle bestemmelser kan indarbejdes i alle EU's retsakter, som foreskriver et system for indsamling af oplysninger.
- 55 Det må imidlertid konstateres, at indholdet af de andre bestemmelser i den anfægtede forordning er tæt forbundet med Unionens energipolitik.

- 56 Det følger således af den anfægtede forordnings artikel 1, sammenholdt med de definitioner, der fremgår af forordningens artikel 2, at der ved denne forordning fastsættes ensartede rammer for indberetning til Kommissionen af data og oplysninger om investeringsprojekter i infrastrukturer inden for næsten alle energisektorer, herunder elektricitet fra vedvarende kilder, biobrændsler og biobrændstoffer, hvilket tyder på, at forordningen har til formål at sikre et velfungerende energimarked, energiforsynings sikkerhed i Union såvel som udvikling af nye og vedvarende energikilder.
- 57 Ligeledes præciserer den anfægtede forordnings artikel 3, stk. 1, at med undtagelse af grænseoverskridende transmissionsprojekter skal data og relevante oplysninger vedrørende investeringsprojekterne indberettes i aggregeret form, hvilket tyder på, at disse oplysninger er bestemt til anvendelse i en planlægningsaktivitet, idet det tilsigtede formål er at sikre en balance mellem udbud af og efterspørgsel efter energi i Unionen. Denne fortolkning bekræftes af stk. 2 i denne artikel, som – idet den som angivet i 11. betragtning til forordningen søger at undgå enhver overlappning af foranstaltninger for det indre marked på området for naturgas og elektricitet – fritager medlemsstaterne for forpligtelsen til at indsamle oplysninger, når et organ, der i henhold til EU-retten er ansvarligt for udarbejdelse af en flerårig investeringsplan, allerede har indsamlet disse oplysninger i henhold til kravene i denne forordning.
- 58 Endvidere fremgår det af den anfægtede forordnings artikel 5, stk. 1, at den forpligter medlemsstaterne til at indsamle præcise og detaljerede oplysninger om deres investeringsprojekter på energiområdet, navnlig omfanget, typen og de vigtigste kendetegn for de kapaciteter, der er planlagt eller under anlæg, forventet år for idriftsættelse, benyttet type energikilde og anlæg, der kan håndtere forsynings sikkerhedskriser. Desuden opfordres medlemsstaterne i denne artikels stk. 3 til at vedlægge relevante oplysninger i deres indberetninger, f.eks. om forsinkelser eller forhindringer for gennemførelsen af investeringsprojekter. Det må konstateres, at sådanne forpligtelser har til formål at sikre energiforsynings sikkerheden i Unionen.
- 59 Sidst, men ikke mindst, fastslår den anfægtede forordnings artikel 10, stk. 1, at Kommissionen hvert andet år på baggrund af de modtagne oplysninger og – hvor dette er hensigtsmæssigt – alle andre datakilder skal offentliggøre en tværsektoriel analyse af udviklingen i Unionens energisystems struktur og dets udsigter, som bl.a. har til formål at identificere de potentielle huller mellem energiudbuddet og energiefterspørgslen, der er afgørende for Unionens energipolitik, såvel som at øge gennemsigtigheden for markedsaktørerne og potentielle nye aktører. I overensstemmelse med forordningens artikel 6, stk. 2, kan Kommissionen i forbindelse med denne analyse offentliggøre de data og de oplysninger, den har modtaget i aggregeret form, idet den sikrer, at der ikke afsløres eller kan udledes oplysninger om de enkelte virksomheder eller anlæg. Disse bestemmelser fremhæver ligeledes, at formålet med indsamlingen af oplysninger, der er indført ved den anfægtede forordning, er at gennemføre planlægningsaktiviteter, der skal sikre energimarkedets funktion og energiforsynings sikkerheden i Unionen.
- 60 Det må konstateres, at de bestemmelser, der er behandlet i denne doms præmis 56-59, definerer de væsentligste dele i den anfægtede forordning, eftersom de fastsætter det præcise anvendelsesområde og indholdet af forpligtelsen til at indsamle oplysninger, mens forordningens artikel 4 og 7-9, der regulerer visse tekniske aspekter og mere generelt vedrører denne indsamling, antager en mere underordnet karakter.
- 61 Under disse omstændigheder må det derfor konkluderes, at indholdet af den anfægtede forordning viser, at den i det væsentlige vedrører oprettelsen af et system for indsamling af oplysninger om investeringsprojekter i energiinfrastruktur, der skal gøre det muligt for Unionen at gennemføre de fastlagte målsætninger på energiområdet, navnlig hvad angår det indre energimarkeds funktion, sikring af energiforsyningerne i Unionen og udviklingen af nye og vedvarende energikilder.

Om anvendelsen af det rette retsgrundlag i henhold til EUF-traktaten

- 62 Artikel 337 TEUF, som findes i EUF-traktatens syvende del med overskriften »Almindelige og afsluttende bestemmelser«, fastslår, at »Kommissionen kan indhente alle nødvendige oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser« med henblik på »gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den«. For så vidt angår denne bestemmelse træffer Rådet afgørelse med kvalificeret flertal uden høring af Parlamentet, selv om en sådan høring i det foreliggende tilfælde blev afholdt.
- 63 Som Domstolen allerede har fastslået, tillægger denne bestemmelse Kommissionen en almindelig kompetence til at indhente alle nødvendige oplysninger med henblik på gennemførelsen af de opgaver, der er overdraget den ved EUF-traktaten, således at Rådet ikke er forpligtet til at udstede retsakterne vedrørende denne virksomhed med indsamling af oplysninger på grundlag af andre bestemmelser i denne traktat, som overdrager Kommissionen konkrete opgaver (jf. dommen i sagen Tyskland mod Rådet, præmis 19 og 20).
- 64 Artikel 337 TEUF udgør ligeledes retsgrundlaget for retsakter vedrørende Kommissionens generelle indsamling af oplysninger uden at kræve, at denne indsamling er nødvendig for gennemførelsen af Unionens politiske målsætninger.
- 65 Artikel 194 TEUF, som findes i EUF-traktatens tredje del med overskriften »Unionens interne politikker og foranstaltninger«, og som alene indeholder afsnit XXI, benævnt »Energi«, fastslår i stk. 1, at som led i det indre markeds oprettelse og funktion og under hensyn til kravet om at bevare og forbedre miljøet sigter Unionens politik på energiområdet mod en ånd af solidaritet mellem medlemsstaterne, at sikre energimarkedets funktion, at sikre energiforsyningsikkerheden i Unionen, at fremme energieffektivitet og energibesparelser samt udvikling af nye og vedvarende energikilder og at fremme sammenkobling af energinet. I henhold til artikel 194, stk. 2, første afsnit, TEUF fastsætter Parlamentet og Rådet efter den almindelige lovgivningsproces i henhold til artikel 294 TEUF, hvori Parlamentet deltager fuldt ud, de foranstaltninger, der er nødvendige for at nå disse mål, dog således, at »anvendelsen af andre bestemmelser i traktaterne ikke berøres herved«.
- 66 Artikel 194 TEUF, der blev indført ved Lissabontraktaten, har således tilført EUF-traktaten et udtrykkeligt retsgrundlag for Unionens politik på energiområdet. Således som det følger af dens ordlyd, navnlig stk. 2, udgør denne bestemmelse retsgrundlaget for EU's retsakter, som er »nødvendige« for at nå de mål, der i henhold til denne bestemmelses stk. 1 er fastsat for denne politik.
- 67 En sådan bestemmelse udgør det retsgrundlag, der skal anvendes ved samtlige retsakter, som EU vedtager på energiområdet, og som kan gøre det muligt at opnå disse målsætninger med forbehold – således som det kan udledes af formuleringen »anvendelsen af andre bestemmelser i traktaterne ikke berøres herved«, som indleder artikel 194, stk. 2, TEUF – af de mere specifikke bestemmelser vedrørende energi, der er fastsat i EUF-traktaten. Således som Rådet har anført, er der herved bl.a. henvist til artikel 122 TEUF eller 170 TEUF, der omhandler henholdsvis indtræden af alvorlige forsyningsvanskeligheder med hensyn til energiprodukter og det transeuropæiske net og de beføjelser, Unionen er tillagt i henhold til andre bestemmelser i traktaten, selv om de pågældende foranstaltningerne også forfølger en af målsætningerne i energipolitikken, der er fastsat i den nævnte artikels stk. 1.
- 68 Det følger heraf, at for at afgøre, om retsgrundlaget for en EU-retsakt, der, som det er tilfældet i den foreliggende sag, har indsamling af oplysninger på energiområdet som formål, er artikel 337 TEUF eller artikel 194, stk. 2, TEUF, må det undersøges, om denne retsakt under hensyn til dens formål og indhold kan anses for nødvendig for at nå de målsætninger, som specifikt er udpeget for Unions politik på energiområdet i den sidstnævnte artikels stk. 1. Såfremt dette er tilfældet, idet indsamlingen af oplysninger kan sidestilles med et led i denne politik, skal EU-retsakten, som indfører dette led,

vedtages på grundlag af artikel 194, stk. 2, TEUF. En EU-retsakt er således ikke omfattet af artikel 337 TEUF alene på grund af, at den indfører et system for indsamling af oplysninger (jf. analogt dommen i sagen Kommissionen mod Rådet, præmis 22).

- 69 I den foreliggende sag fremgår det af denne doms præmis 49 og 61, at den anfægtede forordnings formål og indhold er tæt forbundet med målsætningerne for Unionens politik på energiområdet, der specifikt er fastsat i artikel 194, stk. 1, TEUF.
- 70 I modsætning til, hvad Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen har gjort gældende, kan det ikke antages, at den anfægtede forordning i denne henseende alene har en indirekte og accessorisk indvirkning på Unionens energipolitik, og at den alene udgør »baggrunden« herfor, fordi gennemførelsen af målsætningerne for denne energipolitik kræver, at der iværksættes meget mere omfattende foranstaltninger end blot indsamling af oplysninger.
- 71 Systemet for indsamling af oplysninger, der er indført ved den anfægtede forordning, finder nemlig ikke kun anvendelse på oplysninger af general karakter, men også på konkrete data og oplysninger om energiinfrastrukturer i Unionen for at gøre det muligt for Kommissionen at identificere eventuelle huller mellem udbud af og efterspørgsel efter energiprodukter i Unionen.
- 72 Indsamlingen af disse oplysninger fremstår således som et krav, der går forud for Unionens vedtagelse af enhver egnet foranstaltning med henblik på at sikre det indre energimarkeds effektive funktion, forsyningsikkerheden for energiprodukter, fremme af energieffektiviteten og udviklingen af nye og vedvarende energikilder.
- 73 Det følger heraf, at indsamlingen af oplysninger, der er indført ved den anfægtede forordning, kun er begrundet i formålet om at gennemføre visse opgaver, som særligt er overdraget til Unionen i henhold til artikel 194, stk. 1, TEUF vedrørende energipolitikken (jf. analogt dom af 26.1.2006, sag C-533/03, Kommissionen mod Rådet, Sml. I, s. 1025, præmis 52).
- 74 Under disse omstændigheder kan den indsamling af oplysninger, der er indført ved den anfægtede forordning, anses for direkte medvirkende til gennemførelsen af de målsætninger, der forfølges med Unionens politik på energiområdet, således som de er defineret i artikel 194, stk. 1, TEUF, og derfor – således som det i øvrigt er nævnt i ottende betragtning til forordningen – som et »nødvendigt« instrument for at nå disse målsætninger som omhandlet i artiklens stk. 2.
- 75 I denne henseende er det, i modsætning til det af Rådet og Kommissionen anførte, uden betydning, at de oplysninger, der er indhentet i henhold til forordningen, kan anvendes til andre formål end energipolitik i medfør af forordningens artikel 10, stk. 1, andet afsnit. Selv hvis det antages, at Kommissionen kunne anvende de oplysninger, der er indhentet i henhold til forordningen, til andre formål end energipolitikken, således som defineret i artikel 194, stk. 1, TEUF, gælder det fortsat, således som det fremgår af denne doms præmis 49-61, at forordningens formål og indhold er omfattet af denne politik.
- 76 Ligeledes kan den sondring, som Rådet og Den Franske Republik har foretaget, mellem den anfægtede forordnings umiddelbare formål, som er indsamling af oplysninger, og dens senere formål, som kan forfølges ved hjælp af de oplysninger, som Kommissionen således har modtaget, ikke tiltrædes. Således som det med tilstrækkelig klarhed fremgår af det ovenstående, er formålet med den indsamling af oplysninger, der er indført ved forordningen, netop at gøre det muligt for Kommissionen at nå de særlige målsætninger for Unionens politik på energiområdet, som er fastsat i artikel 194, stk. 1, TEUF. Heraf følger, at denne indsamling og det formål, forordningen forfølger, er uløseligt forbundne og uadskillelige.

- 77 Desuden og i modsætning til, hvad Rådet, Den Franske Republik og Kommissionen har anført, følger det på ingen måde af ovenstående gennemgang, at artikel 337 TEUF under alle omstændigheder skulle ophøre med at udgøre et gyldigt retsgrundlag for de EU-retsakter, der har til formål at oprette et system til indsamling af oplysninger inden for rammerne af en af Unionens sektorpolitiske områder, og således bevirke, at denne bestemmelse helt ville miste sit indhold. Således som det fremgår af denne doms præmis 65-68, ville anvendelsen af nævnte bestemmelse nemlig være foreskrevet, bl.a. hvis den anfægtede forordning ikke kunne anses for nødvendig for at nå de særlige målsætninger, som er fastsat i artikel 194, stk. 1, TEUF hvad angår Unionens politik på energiområdet.
- 78 Endelig kan Rådet og Kommissionen ikke til støtte for deres fortolkning af artikel 337 TEUF henvise til artikel 338 TEUF, der omhandler foranstaltningerne, der skal vedtages til udarbejdelse af statistikker. Selv om denne bestemmelse i lighed med artikel 337 TEUF findes i EUF-traktatens syvende del med overskriften »Almindelige og afsluttende bestemmelser«, udgør den ikke blot ikke retsgrundlaget for den anfægtede forordning, men kan heller ikke have betydning for vurderingen af, om påstanden i denne sag skal tages til følge. Uanset rækkevidden af artikel 338 TEUF kan denne bestemmelse ikke rejse tvivl om rækkevidden af artikel 337 TEUF og 194 TEUF, således som den følger af deres respektive ordlyd.
- 79 Det skal derfor konkluderes, at den anfægtede forordning ikke henhører under artikel 337 TEUF, men under artikel 194 TEUF, eftersom den udgør en nødvendig foranstaltning for at nå de målsætninger, der er fastsat i den sidstnævnte bestemmelses stk. 1. Følgelig skulle forordningen have været vedtaget på grundlag af artikel 194, stk. 2, TEUF.

Om den supplerende anvendelse af artikel 187 TEA som retsgrundlag for den anfægtede forordning

- 80 Artikel 187 TEA, der findes i Euratomtraktatens afsnit V med overskriften »Almindelige bestemmelser«, foreskriver, at Kommissionen kan indhente alle oplysninger og foretage alle nødvendige undersøgelser med henblik på gennemførelse af de opgaver, der er overdraget den ved traktaten. For så vidt angår denne bestemmelse træffer Rådet i henhold til artikel 106A, stk. 1, TEA og artikel 16, stk. 3, TEU afgørelse med kvalificeret flertal uden høring af Parlamentet, selv om en sådan høring blev afholdt i den foreliggende sag.
- 81 Henset til ligheden mellem ordlyden af artikel 337 TEUF og artikel 187 TEA hvad angår deres materielle anvendelsesområde skal sidstnævnte bestemmelse, af de grunde, der er anført i denne doms præmis 62-64, anses for et generelt retsgrundlag, som vedrører den generelle virksomhed med indsamling af oplysninger, der udføres af Kommissionen for at gennemføre de opgaver, der er overdraget den ved Euratom-traktaten.
- 82 Selv om det i dette tilfælde er korrekt, at forordningen, således som det fremgår af den anfægtede forordnings artikel 1, sammenholdt med punkt 3.1 i bilaget hertil, desuden finder anvendelse på indberetninger til Kommissionen af investeringsprojekter om visse nukleare infrastrukturer, gælder det af de grunde, der er anført i denne doms præmis 49-61, at den nævnte forordning under hensyn til dens formål og indhold ikke omhandler gennemførelsen af Unionens politik inden for det særlige kerneenergiområde, således som det er defineret i Euratom-traktaten, men af Unionens politik på energiområdet generelt set.
- 83 Oplysningerne om nukleare infrastrukturer udgør således kun en del af alle de væsentlige oplysninger vedrørende Unionens energisystem, som Kommissionen skal have til sin rådighed for, således som det fremgår af ottende betragtning til den anfægtede forordning, at kunne foretage en samlet vurdering af udbuddet af og efterspørgslen efter energi for bl.a. at sikre energiforsyningsikkerheden i Unionen.

- 84 I denne henseende bemærkes det i øvrigt, at det er ubestridt, at den anfægtede forordning, således som det fremgår af syvende betragtning hertil, ikke er omfattet af formålet om at fremme eller koordinere investeringer på nuklearområdet, der er fastsat i artikel 40 TEA – 44 TEA, som særligt finder anvendelse på indberetningen fra virksomheder i den nukleare sektor om alle individuelle investeringsprojekter på dette område vedrørende nye installationer såvel som om alle udskiftninger eller forandringer af en vis størrelse. Den anfægtede forordning vedrører derimod samtlige medlemsstaters indberetning af data og aggregerede oplysninger om alle investeringsprojekter i energiinfrastrukturer.
- 85 Det følger heraf, at den anfægtede forordning ikke er omfattet af artikel 187 TEA.
- 86 Det må følgelig konkluderes, at den anfægtede forordning, for så vidt som den er vedtaget på grundlag af artikel 187 TEA, er blevet vedtaget på et forkert retsgrundlag, og at den alene burde have været vedtaget på grundlag af artikel 194, stk. 2, TEUF.
- 87 På baggrund af samtlige ovenstående betragtninger skal den anfægtede forordning annulleres, idet den er vedtaget på grundlag af artikel 337 TEUF og artikel 187 TEA.

Om påstanden om at opretholde virkningerne af den anfægtede forordning

- 88 Parlamentet, der i denne henseende støttes af Rådet, har, for det tilfælde, at Domstolen annullerer den anfægtede forordning, nedlagt påstand om, at forordningens virkninger opretholdes, indtil en ny forordning vedtages.
- 89 Herved bemærkes, at Domstolen i medfør af artikel 264, stk. 2, TEUF, dersom den skønner det nødvendigt, kan angive, hvilke af en annulleret forordnings virkninger der skal betragtes som bestående.
- 90 I det foreliggende tilfælde bemærkes, at den anfægtede forordning i overensstemmelse med sin artikel 13 trådte i kraft på tyvendagedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*, der fandt sted den 15. juli 2010.
- 91 Det bemærkes, at annulation af den anfægtede forordning, uden at dens virkninger opretholdes, vil kunne få negative konsekvenser for gennemførelsen af Unionens politik på energiområdet, eftersom forordningen, for så vidt som den gør det muligt at sikre indsamlingen af de nødvendige oplysninger til gennemførelsen af de målsætninger, som forfølges inden for rammerne af denne politik, er en afgørende forudsætning for EU-institutionernes vedtagelse af enhver nødvendig foranstaltning med henblik herpå. Selv om Parlamentet har nedlagt påstand om annulation af forordningen med den begrundelse, at der er blevet anvendt et fejltagtigt retsgrundlag, har Parlamentet hverken bestridt formålet eller indholdet af den.
- 92 Under disse omstændigheder skal det bemærkes, at der er vigtige retssikkerhedsmæssige hensyn, der kan begrunde, at Domstolen på parternes anmodning opretholder den anfægtede forordnings virkninger.
- 93 Forordningens virkninger bør følgelig opretholdes, indtil en ny forordning, der er vedtaget på det korrekte retsgrundlag, dvs. artikel 194, stk. 2, TEUF, inden for en rimelig frist træder i kraft.

Sagens omkostninger

⁹⁴ Ifølge procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Parlamentet har nedlagt påstand om, at Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger, og Rådet har tabt sagen, bør det pålægges Rådet at betale sagens omkostninger. Den Franske Republik og Kommissionen, som er indtrådt i sagen til støtte for Rådets påstande, bærer i henhold til artikel 69, stk. 4, første afsnit, deres egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Anden Afdeling):

- 1) **Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 617/2010 af 24. juni 2010 om indberetning til Kommissionen om investeringsprojekter i energiinfrastruktur i Den Europæiske Union og om ophævelse af forordning (EF) nr. 736/96 annulleres.**
- 2) **Virkningerne af forordning nr. 617/2010 opretholdes, indtil en ny forordning, der er vedtaget med rette hjemmel, dvs. artikel 194, stk. 2, TEUF, træder i kraft inden for en rimelig frist at regne fra datoen for denne doms afsigelse.**
- 3) **Rådet for Den Europæiske Union betaler sagens omkostninger, med undtagelse af de omkostninger, som Den Franske Republik og Europa-Kommissionen har afholdt.**
- 4) **Den Franske Republik og Kommissionen bærer deres egne omkostninger.**

Underskrifter